

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Έρευνα τῶν με-
γάλων καλλιτε-
χνικῶν ζητημά-
των.
Μελέται αἰσθητι-
καί, ἱστορικά,
σκηνοθετικά,
σκηνογραφικά,
μουσικά, φιλολο-
γικά, κοινωνικά.
Δημοσιεύσεις τῶν
ἀριστουργημάτων
τοῦ παγκοσμίου
θεάτρου
Κίνησις διάσω.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσπερικῶν Δρ. 50
Ἑσπερικῶν Φρ. 50
Ἀμερικῆς Δολ. 3
Διγύπτου Γ. Δ. 30

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
Δραχ. 2

Γραφεῖα
ΟΔΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩ-
ΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕ-
ΣΜΟΥ 14 (Δεξα-
μενί).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 32.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΑΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ο ΚΕΦΑΛΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΕΥΡΥΤΕΡΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ

Με τὴν ἐπιφύλαξιν ὅπως ἐνεργη-
σώμεν πλεον συντόμως δι' ὑμαυτοῦ
ἐμφανισέως μας ἐνωπύον τῆς μελ-
λουσῆς κοινουσιολογικῆς καὶ κυβερνη-
σεως, θεωροῦμεν ὡς ὑπερβαίνον ἡ ἀνα-
φερωμεν, ὅτι τὸν ἀγῶνα τοῦ «Ἑλ-
ληνικοῦ Θεάτρου» διὰ τὴν χορηγί-
σιν ἀτελείας φόρου εἰς τοὺς ἠθοποιο-
ύς, ποὺ πηγαίνουσι ὡς θεαταὶ εἰς ἕ-
να θέατρον, συνεμερίσθη ἡ μεγα-
λειτέρα μερίς τοῦ ἡμερησίου τυποῦ
τῆς πρωτεύουσας, ἐκφράσασα τὴν
εὐχὴν ὡς τὸ ταχύτερον τελεῖται
εἰς αὐτὴν τὴν ὄντως βάρυσαν
κατάστασιν.

Παραθέτομεν μερικὰ ἐκ τῶν ὡς
ἄνω δημοσιευμάτων:

«Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ
«Ἑλληνικοῦ Θεάτρου» ὁ κ. Π. Κ. α-
λογερέως δι' ἄρθρου τοῦ ζητεῖ, ὅχι
διὰ πρώτην φοράν, ἀπὸ τῶν κ. Γ.
Πουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀπο-
καταστήσῃ μίαν ἠθετικὴν τάξιν, ἐπι-
τρέπων νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως
οἱ ἠθοποιοὶ εἰς τὸ θέατρον, τὸ ὅποι-
ον εἶναι τὸ σπῆτι των.

«Οἱ ἄνευ ἐργασίας ἠθοποιοὶ εἶναι
ἐλάχιστοι, ἀνεξαρτήτως ὅμως αὐ-
τοῦ, δὲν εἶναι δίκαιον, ὅταν θέλουν
νὰ παρακολουθήσουν μίαν παράστα-
σιν εἰς ἕνα θέατρον, νὰ πληρώνουν
κεφαλικὸν φόρον εἰς τὸ δημόσιον, τὸ
ὅποιον τόσα εἰσπράττει ἀπὸ τὴν ἐρ-
γασίαν των. Τὸ τετραπλάσιον δὲ
εἶναι ὅτι καὶ οἱ ἠθοποιοὶ ἐνδὲς θεά-
τρου δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κα-
θήσουν, ὅταν δὲν λαμβάνουν μέρος
εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου, εἰς
τὸ ὅποιον ἀνήκουν, ἐὰν δὲν πληρώ-
σουν φόρον. Ἀκόμη, διὰ νὰ παρα-
κολουθήσῃ ἕνας Ἑλλὴν ἠθοποιὸς τὰς
παραστάσεις τῆς Κας Σερζίν, ἔπρε-
πε νὰ πληρῶσῃ δραχ. 25. Ὁ κ.
Γ. Πουργῶς τῶν Οἰκονομικῶν πρέ-
πει νὰ θέσῃ τελεῖαν καὶ παύλα εἰς
αὐτὴν τὴν ἀσχημίαν».

Ο. ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

Η ΑΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

«Πολὺ ὀρθῶς ζητεῖ τὸ «Ἑλληνι-
κὸν Θεάτρον» ἀτελείαν δημοσίων θε-
αμάτων διὰ τοὺς ἠθοποιοὺς. Οἱ ἐρ-
γάται τοῦ Θεάτρου πρέπει νὰ ἡμ-
ποροῦν νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως εἰς
τὸ θέατρον, ὅχι μόνον εἰς ἐκεῖνο ὅ-
που ἐργάζονται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλ-
λα. Διότι λογιζομένην, ἡ ἀτέλεια
τῶν ἠθοποιῶν θὰ συνετέλῃ εἰς τὴν
τελειοποίησιν των, ἰδίως ὅταν γίνῃ
δυνατὸν νὰ παρακολουθοῦν τὰς πα-
ραστάσεις ξένων θεάσεων, χωρὶς νὰ
πληρῶνουν εἰς τὸ δημόσιον ὅ,τι πολ-
λάκις δὲν κερδίζουν οἱ ἴδιοι τὴν ἡ-
μέραν. Τὸ Κράτος, ποὺ σκέπτεται
δὲ καὶ περὶ ἰδρύσεως Ἑθνικοῦ Θεά-
τρου—ἀλήθεια, τί γίνεται αὐτὴ ἡ
ὑπόθεσις, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Μελο-
δράματος—πρέπει νὰ ὑποδοχῇ μὲ
κάθε τρυφὴν τὴν μόρφωσιν τῶν ἠθο-
ποιῶν».

«Εἴθετος»

ARTISTA NON PAGA

«Οἱ ἠθοποιοὶ ζητοῦν ν' ἀπαλλα-
γοῦν ἀπὸ τὸν φόρον τῶν δημοσίων
θεαμάτων—ἀρκετὰ βαρὺν—ὅπως ἡ-
σαν καὶ ἄλλοτε ἀπηλλαγμένοι. Καὶ
ἔχουν ὅλα τὰ δίκαια μαζί των. Δι-
ότι τὸ θέατρον διὰ κάθε ἠθοποιόν,
εἶναι τὸ σπῆτι του. Καὶ εἶναι ἀστέ-
ρον νὰ πληρῶνῃ κανεὶς φόρον διὰ νὰ
εἰσελθῇ εἰς τὸ σπῆτι του.
» Ἀλλὰς τε, ἡ ἀσυνείδητος τῶν ἠθο-

ΤΟ ΙΩΒΙΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΞ ΡΑΪΝΧΑΡΤ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ

Εἶναι ὁλος ἐξαιρετικὸν—μοναδικὸν ἴσως—τὸ γε-
γονός τῆς πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου σκηνοθέτου Μάξ
Ράινχαρτ δοθείσης πρὸ ἡμερῶν εορτῆς ἀπὸ τῆς σκη-
νῆς τοῦ Γερμανικοῦ Θεάτρου εἰς τὸ Βερολίνον, ὅ-
που προσήλθον διὰ νὰ συγχαροῦν τὸν ὑπέρροχον δι-
δάσκαλον ἀντιπροσωπεύει ἀπὸ διάφορα κράτη, καὶ
πολλὰ προσωνυμίες τῆς Γερμανίας.

Μανίαν. Παντοῦ ὁ αὐτὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς χθρῆς
καὶ αἰσθρῆς, μεταξὺ νέων καὶ γέρον.

Ἡ γενεά μας ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς οὐ-
δὲν εἶναι παρὰ ἑνὸς διάδρομος. Εἶναι ἐκ τῶν προ-
τέρων θυσιασμένη. Χρησιμεύει ὡς ἐμπροσθοφυλα-
κὴ διὰ κάποιαν μάχην, τῆς ὁποίας κανεὶς ἀκόμη
δὲν γνωρίζει τὸ πεδῖον.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ προχωρήσωμεν εἰς τὴν περιγρα-
φὴν τῆς λαμπρῆς εορτῆς, σκόπεμον εἶναι νὰ ἐκτε-
θῇ μετ' ὀλίγα λόγια ἡ φωτεινὴ δοῦσις τοῦ μεγάλου
ἐμφυχωτοῦ τῆς σκηναῖς Τέχνης, ὁ ὁποῖος σήμε-
ρον θεωρεῖται ὡς ὁ πρῶτος τῶν σκηνοθετῶν ὅλου
τοῦ κόσμου.

Τὸ θέατρον γενικῶς διατρέχει σοβαρὰν κρίσιν,
ἡ ὁποία διμοιάζει παραδόξως πρὸς τὰς πολιτικὰς,
κοινωνικὰς, οἰκονομικὰς κρίσεις, ἰσάριθμα προνόμια
τῆς ἐποχῆς μας, ἔγραφε πρὸ καιροῦ ὁ Ἰβάν Γκόλλ,
εἰς ἕνα ἄρθρον του περὶ τοῦ θεάτρου εἰς τὴν Γερ-

Ἡ κρίσις τοῦ θεάτρου, ποὺ περισσότερον ἀπὸ κά-
θε ἄλλην τέχνην ἀντανάκλῃ τὴν ψυχικὴν κατάστα-
σιν μᾶς χῶρας, ἀπὸ ἐξαρτάται τόσον ἀπὸ τὴν
τὸ σπῆτι τοῦ φορολογουμένου ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν χῶ-
νευσίν του, ἡ κρίσις ἐξεργάσθῃ ἐνωρίτερα εἰς τὰς
κεντρικὰς χώρας. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἰχεν ἤδη
ἀρχίσαι νὰ ἐκδηλώνεται πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου.

Ὁ Ράινχαρτ κατέκτησε καὶ καθιέρωσε ἐλευθε-
ρίας εἰς τὸ θέατρον, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀ-
ξίαν, κατ' ἀναλογίαν, πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀν-
θρώπου. Ἐξηφάνισε τὴν βασιλίαν τῆς σκηναῖς, τὸ

ποιῶν εἰς τὰ θέατρα ἀποτελεῖ δι-
ονεὺς ἔθιμον. Ἑλληνες ἠθοποιοὶ, ἀ-
κόμη, εὐρίσκουν ἀνοικτὰς τὰς θύρας
καὶ εἰς ξένα θέατρα, μόνον μὲ τὸν
τίτλον τοῦ ἠθοποιῶν. Καὶ εἶναι πα-
ροικισμὸς τὸ ἰταλικὸν ῥητόν, τὸ ὅποι-
ον ἐπικαλοῦνται ἄλλοι ὑπὲρ τῆς ἀ-
συνείδητος των, ὅχι μόνον οἱ ἀνεγνω-
ρισμένοι ἠθοποιοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ τε-
λευταῖοι πτωχοὶ κομπάρσοι, οἱ δι-
εκδικουντες τὸν τίτλον τοῦ «ἀρτί-
στα».

—ARTISTA NON PAGA.

» Ὁ καλλιτέχνης δὲν πληρώνει.
Δικαιούτατον».

«Εἰσία»

Ἐκφράζομεν θερμότητάς εὐχαρι-
στίας πρὸς τοὺς κ. κ. Συνάδελφους
τῶν ὡς ἄνω ἐφημερίδων διὰ τὴν πο-
λύτιμον ἐπικουρίαν των εἰς τὸν ὅ-

περδίκαιον ἀγῶνά μας, καὶ προσθέ-
τομεν ὅτι οὐδέποτε οἱ Ἑλληνες ἠθο-
ποιοὶ εἶχαν τὸ εὐτύχημα νὰ εἶναι
ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόρου τῶν δημο-
σίων θεαμάτων, ὅπως ἐκ παραδρο-
μῆς, προφανῶς, γράφει ὁ ἀγαπητὸς
συνάδελφος τῆς «Ἑστίας».

Τὸ κοσμοῦστορικὸν γεγονός τῆς ἀ-
πὸ τοῦ γενετιστικοῦ κεφαλικοῦ φό-
ρου ἀπαλλαγῆς τῶν ἠθοποιῶν μελ-
λει ἤδη νὰ συντελεσθῇ, ἐφ' ὅσον εἰς
τὸν νέον Ἰνστιτούτον τῶν Οἰκονομι-
κῶν θὰ πρυτανεύσῃ ἡ στοιχειώδης
σκέψις ὅτι εἶναι... ἀχαριστικὴ ἡ
εἰσφορά καὶ ἐκ τῶν πάλαι ποτε
λ ο γ ι κ ῆς ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ
πληρῶνουν φόρον, ὅταν μπαίνουν εἰς
τὸ σπῆτι των, ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τὸν ἱ-
δρωτὰ των προσφέρουν δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων εἰς τὸ Δημόσιον.

Π. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ

Θερμῶς οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ μας
Ἀθηνῶν - Πειραιῶς - Ἐπαρχιῶν -
Ἐξωτερικοῦ, ὅπως λάβουν τὸν ὁ-
ποῦνδήποτε τρόπον καὶ ἀποσταλείν
τὴν συνδρομὴν των διὰ ταχυδρομι-
κῆς ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς, μὲ τὴν
βεβαιότητά, ὅτι ἐνεργῶν σπουδαί-
ως τὸν ἄλλον τε, λόγῳ τῶν συνθη-
κῶν τῆς ζωῆς, σκληρὸν ἀγῶνά μας.
Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ἀρχαῖον παρασκήνιον. Ἐπικουρότης τὸ «Γερμαν-
κὸν Θεάτρον» τοῦ «Deutsches Theater» μὲ
περιστρεφόμενην σκηνήν, διὰ νὰ μετῴσῃ τὴν ἐπίθε-
σιν τοῦ κινηματογράφου, καὶ εἶχε τὸ καταληκτικὸν
θάρρος νὰ ἰδρῇ θέατρον μὲ 5 χιλ. θέσεις.

Ὁ Ράινχαρτ ὑπέβη μεγάλως χειριστῆς
τοῦ πλήθους, τῆς μάξης, ἀληθινὸς στρατηγὸς τοῦ
θεάτρου. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸν ἐμπόδισε ἀπὸ τοῦ νὰ
ἀναζητήσῃ τὴν μεγαλειότητα ἀπλότητα εἰς τὸν σκη-
νικὸν διάκοσμον καθὼς καὶ εἰς τὴν ὑπόκρισιν τῶν
ἠθοποιῶν του. Ἐκαλλίεργε τὴν πρωτοτυπίαν καὶ
τὴν ἀτομικότητα ἐνδὲς ἐκάστου ἠθοποιῶν, καὶ ὅμως
κατὰρθε νὰ κατεργασθῇ ἕνα σύνολον συμπαγές,
ἕνα τέλειον θέατρον, τὸν ὁποῖον παῖζει, ὅπως ἐν ὄρ-
γανον.

Παρόμοιος θίασος ὑπάρχει εἰς τὴν Γαλλίαν, ὁ
τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐκθάρσεν εἰς
αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς τελειότητος, ἀπὸ ἐπέρσεως τρεῖς
αἰῶνας παραδόσεων, ὑπομονῆς, ἀσκήσεων. Ἡ Γαλ-
λικὴ Κωμῳδία παίζει Μολιέρου ὅπως κατὰ τὸν 17ον
αἰῶνα. Ὁ Ράινχαρτ παίζει Μολιέρου, ὅπως εἰς τὸν
20ον αἰῶνα. Πολὺ δύσκολο νὰ προβλέψῃ κανεὶς τὰς
προτιμήσεις, ἀν τὸ κοινὸν εἶχε τὴν ἐκλογὴν.

Ὁ Ράινχαρτ ἐγγνώρισε τὴν μεγάλην, τὴν ἀσύ-
γκριτον ἐπιτυχίαν εἰς τὸ Βερολίνον, κατὰ τὸν πόλε-
μον, μὲ τὸν «Οἰδιπόδα Τύραννον», μὲ τὸν Στράντ-
μπεργ καὶ Σαίξπηρ καὶ πρὸ πάντων μὲ τὰ ἔργα
τῶν Μπύκνερ καὶ Φολμέλλερ.

Συνεχιστὰ τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Μάξ Ράινχαρτ
παραστάσθησαν διάφοροι νέοι ἄνθρωποι τοῦ θεά-
τρου τόσον εἰς τὸ Βερολίνον ὅσον καὶ εἰς τὰς λοι-
πὰς πόλεις τῆς Γερμανίας. Μεταξὺ τούτων ἐξέχου-
σαν κατέχουν θέσιν οἱ Γιέσνερ, Ζίγγιν Φέχλιγκ,
Κάρλ Χάιντς Μάρτιν, Μπέρτολντ Φίσελ, Ένριχ
Ένγκελ, Λέοτ καὶ Βάιχαρτ, Χάρτμυν, Ροξενχάιμ,
Τσίμμελ.

Ἀλλ' ἂς ἐπανεέλθωμεν εἰς τὸν Ράινχαρτ. Ἐπὶ
τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰωβιλαίου του ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ
ἐπιτίμου προέδρου τῶν Καλλιτεχνικῶν Διευθυντῶν
τῆς σκηναῖς. Ὁ Στανισλάου καὶ ὁ Τάρσφ—δύο
μεγάλοι Ρῶσοι σκηνοθέται—τὸν ἀνώμασαν μέλος
τῶν θεάτρων των, οἱ Ὀλλανδοὶ ἠθοποιοὶ τοῦ προ-
έφεραν πελάριον στέφανον, ὁ δὲ ἠθοποιὸς τοῦ
Βερολίνου ἐδήλωσαν διὰ τοῦ καθηγητοῦ Χάινς Μάιντ
—προφορικῶς καὶ ἐγγράφως—ὅτι ὁ Ράινχαρτ εἶ-
ναι παγκόσμιος MAITRE ὅλων τῶν Σκηνοθετῶν, ἡ
καὶ ἡ ἐξοχὴν μεγαλοφυΐα μεταξὺ τῶν
ἀνθρώπων τοῦ θεάτρου.

Καὶ μίαν ὀνυχίστως παρένθεσις.

Τόσον τὸ Κράτος, ἀντιπροσωπευθὲν ἀπὸ τῶν ὁ-
ποιοῦν τῆς Παιδείας Δόκτορα Μπένκερ, ὅσον καὶ
ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου, τῆς ὁποίας ὁ Δήμαρχος ἐ-
ξεφώνησεν ὁρατὸν λόγον, προσέφεραν εἰς τὸν Μάξ
Ράινχαρτ... λόγια των, ἐνῶ ὁ αὐτὸς ἐξονά-
νευσεν τὴν καλλιτεχνικὴν τὴν τῆς προσωπικῆς πο-
τευσεως. (Σ.Ε.Θ. Παντοῦ τὰ πάντα!!!)

Ἀλλ' ἂς διαλέσωμεν τὸ μικρὸν οὐδὲ σύννεφον.
Εἰς τὰς 11 μ. μ. θὰ ἤρχισεν ἡ εορτὴ· ἀλλὰ ὁ
Γιέσχαρτ Χάουπμαν—ὁ ἐφαρμόστερος θεατρικὸς
συγγραφεὺς τῆς Γερμανίας—ἐδιέβαλεν ἐκεῖνον τὸ
βράδιον τὸ ἴδιον τὸν τίτλον «Κενταύρου Βίημα»
νέον ἔργον του εἰς ἕνα Σόλογον, ὅπου εἶχαν συνα-
θροισθῇ οἱ ἐπὶ τῆς τῶν Γραμμάτων καὶ Τε-
χνῶν. Τοῦ ο ἐπεβόδιον κατὰ μίαν ὥραν τὴν ἑνα-
εἰς τῆς εορτῆς.

Τὴν 12ην ἀκριβῶς ἐδόθη τὸ σημεῖον τῆς ἐναρ-
ξεως μὲ τὴν ἀφίξιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας,
τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Μπέρνγκ-Τεάτρο, πολλῶν διευ-
θυντῶν θεάτρων, τῶν ὑπουργῶν Σάιντεμαν καὶ
Ντέρνμπουργκ, πολλῶν διπλωματῶν καὶ πλείστον
καλλιτεχνῶν.

Ὅσοι τῆς κλεισμένης αὐλαὶς ἤρχισεν τὸ γα-
μήλιον ἐμβατήριον τοῦ Μέντελσον ἀπὸ τοῦ «Ὀνειρο
θερινῆς νυκτός» καὶ περὶ τὸ τέλος ἀνοίξεν ἡ αὐλαία.
Ἀποτελοῦντες πελδοῖον κύλον κἀκτὴν εἰς τὴν
σκηνὴν οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ Μάξ Ράινχαρτ. Εἰς τὸ προ-
σκήνιον μεγάλο τραπέζι προσωριμένον διὰ συνεδριά-
σιν πολυμελούς συμβουλίου. Καὶ ἐμφανίζονται ὁ ἑ-
νας κατόπιν τοῦ ἄλλου οἱ Λεοπόλδος Γιέσνερ διευ-
θυντῆς τῶν κρατικῶν θεάτρων, Ἀλφρέδος Κέο—ὁ
μεγαλειώτερος Γερμανὸς θεατρικὸς κριτικὸς—ὁ Γάλ-
λος συγγραφεὺς Τριστάν Μπερνάρ, ὁ ὑποκόπος τῆς
Παιδείας Μπένκερ, ὁ δὲμαρχος Μπένκερ, ὁ Γιέσχαρτ
Χάουπμαν, ὁ Βίκτωρ Μπαρντόσνυ, διάφοροι ἄλλοι
προσωπικότητες τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν καὶ
τέλος ὁ Μάξ Ράινχαρτ, ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ὁποῖου ὁ-

λοι σπώνονται δόξαι και χειροκροτούν, ενώ βοη πατατάνοντες επευφημούν γεμίσει το Γερμανικόν θέατρον.

Ακολούθως ο ήθοποιος Πάβλ Όττο διαβάζει συγχαρητήρια τηλεγραφήματα εκ μέρους των Μαξίμου Γκόρκυ—του μεγάλου Ρώσου συγγραφέως—Φωρμάν Ζεμλίεβιτς του παριναίου θεάτρου «Ωδεδιον», ο οποίος με συγγενητικά λόγια προσκαλεί τον Ράινχαρτ να πάει στο Παρίσι, των Αυστριακών και των Δανών ήθοποιων, του Στανισλάβσκυ και Τάιρφ και άλλων.

Και αρχίζει το επίσημον μέρος.

Το Κράτος και ο Δήμος προηγούνται. Ο ύπουρος Μπέρκερ εορτάζει την ανάδειξιν του Ράινχαρτ, ο Δήμαρχος προσφέρει τον χαρκεσιόν του Βερολίνου, που είναι η κοίτης της δόξης του. Αποδοτική υποδοχή γίνεται εις τον απεσταλμένον της Γαλλίας Τριστάν Μπερνάρ, ο οποίος με την έκφρασιν και στάσιν του θέλει ν' αποπύγῃ την πόλιν προσοικιότητος. Όμιλε γαλλικά, διότι γερμανικά θά εφάνετο περισσότερον κομμάς από όσον επιθυμεί, καθώς είπε δικαιολογούμενος. Εύχαριστεί θερμώς τον Ράινχαρτ διά την εμφύσησιν των έργων του. Έπειτα όμιλε διά τους δύο λαούς, οι οποίοι έχουν την υποχρέωσιν να είναι καλοί γείτονες. Έρωτῇ την καρδιά του και αυτή του λέγει ότι Γερμανοί και Γάλλοι πρό πολλού εδάμασαν τὸ μῦθόν των, και την ἀρξαμένην φίλαν πρέπει εις συχνὰς συναντήσεις να καλλιεργούν οι καλλιτέχνη.

Άλλος γείτον, η Όλλανδία, διά του διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου τού Άμστερνταμ ντὲ Βοιές προσφέρει εις τον Ράινχαρτ μεγάλο στεφάνι από δάφνη με τὰ ὀλλανδικὰ χρώματα.

Έξ ὀνόματος τῶν Γερμανῶν Σκηνοθετῶν συγχαίρει ο Λεοπόλδος Γιένσεν, εκ μέρους τῶν ἡθοποιῶν εὐχεται ὑπερήφανος διά τὸν συνάδελφον Ράινχαρτ ο πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Μπικελτ, και ο Βίκτωρ Μπαρνόφσκυ ἐκφράζει με τόσο χιούμορ τὰ αἰσθημάτων του, ὥστε νὰ ἐννοήσουν ὅλοι οτι εἰς τὴν αὐτὴν τὸν Ράινχαρτ, χωρίς καὶ νὰ ντρεπέται γ' αὐτό.

Ίδιαιτέραν ἐντύπωσιν προξενεῖ ἡ προσφώνησις τῆς Γκέρτροντ Αἰζόλτ, ἡ ὁποία γεμάτη εὐκρίνεια καὶ συγγίνην ὠραιοῦ αἰώνιαν πίστιν εἰς τὸν Βομὸν τῆς Τέχνης τοῦ Μάξ Ράινχαρτ.

Θεομὰ, σὺν φίλος, όμιλε ο φημισμένος ἡθοποιὸς Ἀλέξανδρος Μουσίτς—εκ πατρὸς Ἕλληνας—συγχαίρει τὸν Ράινχαρτ ὡς τὸν μεγαλύτερον συνάδελφόν του εἰς τὴν ὑπόκρισιν, καὶ ὑπενθυμίζει τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας ποὺ προσέφεραν εἰς τὴν Τέχνην οἱ Ἐντιμὸν Ράινχαρτ και Φέλιξ Χολλντεντ, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν ἀφανεῖς.

Εἰς αὐτὰ τὰ λόγια ο Ράινχαρτ ἀδυνατεῖ νὰ κρατηθῇ. Σκῶβει τὸ κεφάλι καὶ κρύβει τὸ πρόσωπον μετὸ χεῖρ διά νὰ κρύψῃ τὰ δάκρυά του.

Ακολούθως ο Μουσίτς ἐξυμνεῖ τὸ χάρισμα τοῦ ἀνθρωπογόνου Ράινχαρτ καὶ προσκαλεῖ καὶ πάλιν τὴν συγγίνην του μετὴν ὑπόμνησιν νὰ ξαναζωντανεύσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ Μεγάλου Δραματικοῦ Θεάτρου.

Ἡ σειρά τοῦ Ράινχαρτ ν' ἀπαντήσῃ.

Σηκώνεται με χαριτωμένην ψυχραιμίαν καὶ ἀπλότητα πραγματικῶς ῥηλετήν.

«Δὲν εἰμαι ῥήτωρ, λέγει, καὶ πιστεύω πῶς τὸν ὁλόν τοῦ εορτάζοντος εὐλοκα θὰ τὸν ἐδίδασκα εἰς ἄλλον, ἀλλὰ δὲν ξέρω ἂν θὰ τὸν παῖξω κ' ἐγὼ καλῶς».

Κατόπιν ἀφηγεῖται πῶς παιδί ἀκόμη ἦλθεν ἀπὸ τὴν Βιέννην διά ν' ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ θέατρον, χωρίς τὴν σκέψιν νὰ γίνῃ ποτὲ διευθυντής. Ἀνέφερε μετμητῶν ὑπόκλητον τὸν διδάσκαλόν του Ὅττο Μπράμ και εὐχαρίστησεν ὅλους τοὺς προσφωνήσαντας.

Ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ὑπουργόν τῆς Παιδείας, εἶπεν οτι διά πρώτην φορὰν τὸ Κράτος ἐτίμησεν ἕνα διευθυντὴν ἰδιωτικοῦ θεάτρου, καὶ πρὸς τὸν Δήμαρχον οτι ἂν ἔσπερε νὰ πληρώσῃ φόρον διά τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν, δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ τὸ κάμῃ.

Έπειτα ἐστράφη πρὸς τοὺς ἡθοποιούς του καὶ, ἀφοῦ τοὺς εὐχαρίστησε διά τὴν ὑποδειγματικὴν σπουρῇν, πενθαρίαν, ἀφοσίωσιν τὸν εἶπεν οτι ὁ ἡθοποιὸς πρέπει νὰ στέκεται εἰς τὸ κέντρον ὅλων τῶν γεγονότων, διαφορετικὰ χάνει τὴν διάθεσιν διά τὸ καλὸ παῖξιμον καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν του διά τὸ θέατρον.

Σταφείς πρὸς τὸν Τριστάν Μπερνάρ, ἀφοῦ τὸν εὐχαρίστησε θερμότατα, εἶπε: «Σήμερον τὸ ταξείδι εἰς τὸ Παρίσι διαρκεῖ μὴ νύκτα. Ἀλλὰ πόσος κοινὸς εἶναι ποὺ ὁ ἴδιος δρόμος εφάνετο ἀτελείωτος».

Τέλος, ἀφοῦ ἀπήντησε δι' ὀλίγων πρὸς ὅλους ποὺ τὸν ἐτίμησαν, κατέληξε μετὴν φράσιν:

—«Πάντοτε γὰρ ἦτον ἀγῶνας. Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ με κάνει πολὺν σκεπτικόν».

Ὁ ἐπακολουθήσας ἐνθουσιασμός ἀπὸ τὰ ἀπλά λόγια τοῦ μεγάλου ἐμφυματοῦ τῆς Σκηνηκῆς Τέχνης δὲν περιγράφεται. Ὁλόκληρος ἡ πλατεία ἐκλονέετο ἀπὸ τὴν θύελλαν τῶν χειροκροτημάτων καὶ τῶν ἐπευφημιῶν. Οἱ ὑπερχίλιοι ἐκλεκτοὶ καλεσμένοι κυριολεκτικῶς ἀπεθέσαν τὸν Ράινχαρτ, τοῦ ὁποῖου ἡ συγγίνησις ἦτο μεγάλη.

Ὁ βιογραφὸς Μπουλνγκερ, σταθεῖς πρὸ τοῦ Ράινχαρτ, ἔπαιξε τὰ οὐγγαρέζικα ἀτυγγάνικα τραγούδια.

Οἱ καλεσμένοι ἡλεκτεροθέοντες καὶ κρατοῦμενοι ἀπὸ τὰ χεῖρα, παρήλασαν χορεύοντες πρὸ τοῦ Ράινχαρτ, καὶ ἡ ὠραία ἐορτὴ, ποὺ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη εἰς τὰ θεατρικὰ χρονικά τῆς Γερμανίας, ἔληξε τὴν 10ην π.μ. τῆς ἐπομένης.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν Μέγαν Ἀνακαινιστὴν τῆς Σκηνηκῆς Τέχνης.

ΜΑΡΙΑ Π. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΥ

ΝΟΜΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΜΑΤΕΙΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΠΑΜΙΑΣ

ὁδὸς Νικητῶν 10

ΔΗΜΟΣ Π. ΒΑΡΒΕΛΙΩΤΗΣ

Δικηγόρος

Νικητῶν 10Α

ΤΥΠΟΙΣ: Καταστημάτων «Ἀχρόπολεως» (Τμήμα Ἀνεκτυπίας)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΙΣ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

ΜΙΜΟΙ ΚΑΙ ΜΙΜΑΔΕΣ

Τ' ΑΝΑΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.-ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΑΓΙΟΙ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ 31ον φύλλον)

Ἡ Ἀντιόχεια εἶχε τέσσαρα θεάτρα: τὸ τοῦ Διονύσου, τὸ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, τὸ λεγόμενον Πιλέθρον, καὶ ἕτερον, τὸ ὁποῖον ὁ Διδάσκων ἀποκαλεῖ «πρόμηκας θεάτρον», ὅπου ἡ συρροὴ ἦτο τοιαύτη, ὥστε ὁ ἄρχων Πιρόκλος ἠναγκάσθη νὰ καταστρέψῃ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν συμμετρίαν τοῦ Πιλέθρου διά προσθέτον οἰκοδομῆματά.

Παρά τὰ κῆρα ταῦτα θεάτρα ὑπῆρχον καὶ ἕτερα, προφορικῶς δι' εὐτελέστερα θεάματα, ὡς ἑποδορμαίαι, θηριομαχίαι, κνήγη.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ θεάτρα συνετηροῦντο δι' ἀδράς ἐπιχορηγήσεως τῆς πόλεως, τῶν βουλευτῶν καὶ πρὸ πάντων τοῦ κληροδοτήματος τοῦ φιλοῦσους Ἀντιόχειας Σωσίου.

Εἰς τὰ κῆρα θεάτρα ἀριστάνοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κλασσικαὶ τραγωδίαι καὶ κωμωδίαι, ἐξ ὧν ὁ Διδάσκων ἀπορρίπτει τὴν «Παρσίφάν» τοῦ τραγικοῦ Ἀλκαίου ἢ Εὐριπίδου, τοὺς «Ἀχαιοὺς» τοῦ Ἀριστοφάνους, τὰς «Τυκοῦσας» τοῦ Μενάνδρου καὶ πολλὰ ἄλλα, πιθανώτατα ὅμως καὶ συγχρόνως ποιητῶν δράματα, καθὼς καὶ εἶδος μυθολογικῶν θεαμάτων ἐκτελούμενα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑπὸ τοῦ Πυλάδου καὶ Βαθύλλου ἐφευρεθείσης παντομιμικῆς ὁρχήσεως(1).

(1) Τοιαῦτα παντομιμικὰ δράματα ἀπορρίπτει πολλὰ ὁ Διδάσκων εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὁρχηστῶν λόγον. Ὁ Ἀθήναιος ἀποδίδει τὴν ἐφεύρεσιν τῆς παντομιμικῆς ὁρχήσεως εἰς τὸν Δισύβουλον: «πολλὰ σχήματα ὁρχηστικὰ αὐτὸς ἐφευρίσκειν ἐνεδίδου τοῖς ὁρχηταῖς... Τελέστης, ὁ Δισύβουλος ὁρχητής, ὥτως ἦν τεχνίτης, ὥστε ἐν τῷ ὁρχεῖσθαι τούτῳ ἔπειτα ἐπὶ Θόδωρος φανερά ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὁρχήσεως.» Ὁ Βαθύλλος καὶ ὁ Πυλάδης ἐτελεύτησαν τὸ παντομιμικὸν δρᾶμα ὑγκεντρώσαντες εἰς αὐτὸ τὴν κωμικὴν ὁρχήσιν (κόρδακα), τὴν τραγικὴν (ἐμμέλειαν), καὶ τὴν σατυρικὴν (σικιννίαν).

Παρά τὰ καθημερινὰ ταῦτα θεάματα ἡ πόλις ἐτέλει χάριν τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἐισαγγόντων ἑξῶν, δύο μεγάλας θεατρικὰς πανηγύρεις, τὸν Μαῖονα καὶ τὸ Ὀλύμπια.

Ὁ Μαῖονα εἰς ἰσοθῆσιν τῆς Ἀντιόχειας ἐπὶ αὐτοκράτορος Κομμοδίου, ἡ ὁ δὲ νικητικὴ σκηνηκὴ ἐορτὴ τελευτῶν ἀνὰ τριετία, κατὰ Μαῖον (ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα), καὶ διακοσμοῦ τριτάτου ὅλης τερπνῆς παννυχίδας. ὀνομαζέτο δὲ καὶ ἐορτὴ τῶν Ὀργίων καὶ ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Διόνυσον καὶ τὴν Ἀφροδίτην.

Συγχρόνως μετ' τὸν Μαῖονα ἰσοθῆσιν ἡ μάλλον μετρηχθῇ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Συρίαν καὶ ἄλλῃ μεγάλῃ ἐορτῇ, ἡ ὁποία ἀνέδειξε τὴν πλουσίαν καὶ φιλοδοξοῦσαν Ἀντιόχειαν ἀληθὲς κέντρον τοῦ ἐν Ἀσίᾳ Ἑλληνισμοῦ. Οἱ Ἡεῖν (Πισάται), μὴ δυνάμενοι νὰ καταβάλλουν τὴν δαπάνην τῆς μεγάλης

τοῦ Πανελληνίου ἐορτῆς, ἠναγκάσθησαν νὰ παραχωρήσουν τὰ Ὀλύμπια εἰς τὴν εὐτυχούσαν Ἀντιόχειαν, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῆς ἄλλης εὐμερείας, ἔλαβε τὴν τύχην νὰ κληρονομήσῃ τότε καὶ μέγα χρηματικὸν ποσόν, ἐλάχιστον μέρος τοῦ ὁποῖου ἦρκει διά νὰ ἐκαιοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πτωχοτάτων τῶν Ὀλυμπίων κτητόρων.

Κατὰ τὸ 49 π.Χ. ἀπέβιασεν εἰς τὴν Ρώμην δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀγριππίνης ὁ Ἀντιόχειας Σωσίβιος, γεροισαστὴς καὶ παιδαγωγὸς τοῦ Βρετανικοῦ, ποδ πάντων δὲ φιλόπατρις, φιλόμουσος καὶ τὸ σπουδαιότερον βαθύπλοτος. Διὰ διαθήκης ὁ Σωσίβιος ἀφέρωσε τὴν περιουσίαν του εἰς τὴν πατρίδα του, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἡ ἐτήσια πρόσδοσις, ἀνερχομένη εἰς 15 χρυσὸν τάλαντα, δαπανᾶται ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ θεωριῶν, ἦτοι σκηνηκῶν, θημιελικῶν, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομαχικῶν ἀγῶνων τελευτούμενων ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν.

Ὡς διαχειριστὰς τοῦ κληροδοτήματος οἱ πολιτευόμενοι τῆς Ἀντιόχειας παρεκάλεσαν τὸν αὐτοκράτορα Κλαύδιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀγορὰν τῶν Ὀλυμπίων, τραγικῶν, ἀθλητικῶν, ἱποδρομικῶν καὶ μονομα

ΤΟ ΞΕΝΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΟΙ ΓΑΛΛΙΚΟΙ ΘΙΑΣΟΙ
ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τὸ «Κεντρικόν», ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ὁποῦ θὰ παρελάσουν κατὰ τὴν χειμερινήν περίοδον οἱ διάφοροι ξένοι θιάσοι ποὺ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πρωτεύουσάν, δὲν μᾶς ἔδωκεν ἀκόμη ἐκείνα ποὺ δικαιούμεθα νὰ περιμένωμεν, μίαν τέλος πάντων ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν, ἢ ὅποια νὰ μᾶς πείσῃ περὶ τῆς πανθομολογουμένης προόδου τῶν μεγάλων Κρατῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς δραματικῆς τέχνης. Ὁ πρῶτος δραματικὸς γαλλικὸς θιάσος τῆς κ. Βέρας Σερίζιν, καλλιτέχνης ἀξιῶς πάσης ἐκτιμήσεως, μᾶς ἔφησεν ἀδιαφόρους μὲ τὰ μυθιστορηματικά του ἔργα, μολοντί περιελάμβανε διὰ πρώτην ἴσως φοράν ἡθοιοὺς καλοὺς ὅχι μόνον διὰ τὴν Ἀνατολήν.

Ὁ δευτέρος γαλλικὸς μουσικὸς θιάσος τῆς Δίδος Μάρθας Φερράρ, παρέταξε τὸ ἐλαφρότατον καὶ ἀσημαντὸν ρεπερτόριόν του, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀνοησία τῆς πρόζας συνγωνίζετο μὲ τὴν τόσο ἐκχόλητη μουσικὴν των, ὥστε νὰ μὴ εἴνε δυνατὴ ἡ ἐλαγίστη διάκρισις μεταξὺ τῶν διαφορῶν αὐτῶν προχειρογραφήματων τῆς παρισίνης ἐλαφρογραφίας, τὰ ὅποια ἐν πούτοις ἔχουν ἀριθμῆσαι μεγάλην σειρὰν παραστάσεων εἰς τὴν γενέτειράν των.

Αὐτὸ δὲ εἶνε καὶ τὸ ἅπαντον μερικῶν ποὺ ξελιγώνονται ἐκ προκαταλήψεως διὰ τὸ εἶδος αὐτῶν τῆς λεγομένης «μοντέρνας» παρισίνης ὁπερέτας, ἢ ὅποια ὠρισμένως δὲν ξέρει οὔτε ποῦ ἀρχίζει οὔτε ποῦ τελειώνει.

Χρειάζεται μεγάλη δόσις ὑπομονῆς καὶ ἀσυγχωρήτου ἀνεκτικότητος διὰ νὰ ὑποστῇ κανεὶς αὐτὰς εἰς θεατρικὰς καὶ μουσικὰς ἀνυπαρξίας εἰς τὴν... ἀπόλαυσιν τῶν ὁποίων ἡ νοσηρὰ ξενοναμία τῶν διαφόρων ἡμετέρων παπαγαλλίζοντων εὐρίσκει προσόντα τελείως — εὐτυχῶς — ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς, ποὺ δὲν εἴμεθα — καὶ πάλιν εὐτυχῶς — μεμνημένοι εἰς τ' ἄδελφα καὶ κρυφὰ μυστήρια τῆς συγχρόνου αὐτῆς παρισίνης ἀρλουμπίας.

Κ' ἔτσι πέρασαν ἐντελὲς ἀπαρατήρητος ἕνας καλὸς ἡθοιοὺς, ὁ Μὰξ Γκὺ, ὁ ὁποῖος, συμμετέχων πέρου εἰς τὸν θιάσον τῆς γαλλίδος καλλιτέχνης κ. Μπέφτυ Ντωσόν, ἐπροκάλεσεν ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐκλεκτοῦ μας κοινῶ διὰ τὴν λεπτὴν κομμικὴν του ὑπόκρισιν εἰς διαφόρους ὥραιας κωμῆδας.

Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι θ' ἀποζημιωθῶμεν μὲ τοὺς ἀναγγελλομένους ἄλλους γαλλικοὺς θιάσους.

Π. Κ.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ τὰς γενομένας πρὸ ἡμερῶν ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν νέαν διέτιν ἐξελέγησαν:

- Πρόεδρος ὁ κ. Ν. Ι. Λάσκαρης.
- Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θ. Συναδινός.
- Γραμματεὺς ὁ κ. Σπ. Ποταμιάνος.
- Ταμίας ὁ κ. Π. Χόρν καὶ Σύμβουλοι οἱ κύριοι Ἰω. Δελιακτερίνης, Τ. Μωραϊτίνης, Γρ. Ξενόπουλος, Θ. Σακελλαρίδης καὶ Δ. Κόκκινος.

Η ΕΚΑΤΟΣΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ «ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ»,
ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΘΗ

Ἐπὶ τῇ ἐκατοστῇ περὶ τῆς σατιράς τοῦ κ. Τ. Μωραϊτίνης «Μοντέρνο Σπίτι» ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Ἀλάμπρα» ἡ ἑταιρία τῶν Ἑλληνικῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων ἀπεφάσισε νὰ πανηγυρίσῃ τὸ γεγονός τοῦτο δι' ἐπισήμου γυνάματος τὴν Δευτέραν 15 τρέχ. μηνὸς περὶ ὥραν 9 μ.μ. εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημαίας Ρωσικὸν Ξενοδοχεῖον.

Εἰς τὸ γυνῆμα ἐκλήθησαν νὰ λάβουν μέρος οἱ συνάδελφοι καὶ φίλοι τοῦ συγγραφέως, καθὼς καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ γυνῆμα δοχ. 200. Δεσπομερίας περὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ αὐτοῦ ἐορτασμοῦ θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν ἐκτενῆ ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολυτίμου ἀνταποκριτοῦ μας κ. Γιάννη Βαλλινάκη, ὅπου μὲ πολλὴν λεπτότητα διετυπώμετο ἡ παρατήρησις διὰ τὴν μὴ ἀποστολὴν διαρκοῦς εἰσατηρίου ἐκ μερῶν τῆς ὑπερέτας Λαουτάρη-Κοφινιώτη-Ἀρντάωφ, ἢ ὅποια ἐν τούτῳς ἔσπευσε νὰ χορηγήσῃ τοιαῦτα εἰς τοὺς Λεβαντίνους καὶ Ἰσραηλῆτας δημοσιογράφους.

Ἀπεφύγαμεν μέχρι σήμερον νὰ σχολιάσωμεν τὴν ἀδικαιολόγητον ἥχι πλέον παράλειψιν, ἀλλὰ προσβολὴν πρὸς τὸ ἐπαγγελματικὸν ὄργανον τοῦ Σωματείου Ἡθοποιῶν, εἰς τὴς δύνανται τοῦ ὁποῦ ἀνήκουν τὸσον ἡ κ. Ἄφρ. Λαουτάρη, ὅσον καὶ οἱ κ.κ. Μ. Κοφινιώτης καὶ Ἀρντάωφ, καὶ περιεμένομεν νὰ λάβωμεν σχετικὰς ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Σωματείου κ. Δ. Αὐμπεροπούλου, πρὶν ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἀνεύρωμεν τὰ βαθύτερα αἰτια μὲς τοιαύτης πράξεως.

ΟΔΗΓΙΑ: ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑΝ
ΤΗΣ «ΛΙΜΝΗΣ», ΤΟΥ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

«Ἡ Λίμνη» τοῦ συγγραφέως τῶν «Ποιητικῶν Μελετῶν» καὶ τῶν «Θρησκευτικῶν Ἀρμονιῶν» ἀνάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ φιλολογικοῦ ἐκείνου εἶδους, ποὺ λέγεται αἰσθηματικὸς λυρισμός.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, λυρισμὸς δὲν σημαίνει γὰρ ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ποιήματος, διότι ἔτσι δυστυχῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀπαγγελίας οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστους αὐτοχειροτόνητους φαστήρας!!

Μοναδικὸν ὁδηγὸν νὰ ἔχετε τὸ αἰσθηματικὸν πεδωχρῆμόν στὴ φυσικότητα μὲ καί ποταμὸν δόσι λυρισμοῦ διὰ ν' ἀποδοθῇ τὸ εἶδος τοῦ ποιήματος.

Στ. 1. Τόνος δεικνύς, ἐνδεικτικὸς ἀπογνώσεως γὰρ τὴν κακὴ μοῖρά μας.

Στ. 5. Μὲ παρόμοιον στίχον ἀρχὴ καὶ στὸν τρίτον στίχον τοῦ τετραστίχου μὲ κάποιον ἐλαφρὸ λυγμὸ γὰρ τὴ θλίβεσθιν ἀνάμνησιν.

Στ. 9. Ἡ περιγραφή τῆς καταστάσεως τῆς Λίμνης πάντοτε μὲ μελαγχολικὸν τόνο.

Στ. 17. Ἡ ἀναπαράστασις τῆς ἄλλοτε ἐποχῆς νὰ μὴ σὺς παρασύρῃ εἰς ἔντονον ἀπαγγελίαν. Ἀνάγκη νὰ φαίνεται πάντοτε τὸ κωδάρχον αἰσθημα τοῦ ποιήματος, ὁ αἰσθηματικὸς λυρισμός.

Στ. 37. Μὲ μικρὸν παρόμοιον.

Στ. 49. Ἡ ἀποστορφή πρὸς τὴν Λίμνην, βράχους κλπ. μὲ αἰσθημα χωρὶς παραφορὰν, ἢ ὅποια ἀντίκειται πρὸς τὴν μελαγχολικὴν κατάστασιν τοῦ αὐτοῦ ἔραστο.

Στ. 57. Ν' ἀποφύγετε μὲ κάθε τρόπον τὴ μονοτονία στὸ στίχον: Θέλω τὰ πεῖρα, τὰ ἔλατα κλπ.

Στ. 56. Ἐγὰρ τῶν, τὰ μαῦρα, φλογερά!! Μὲ βαθύτατον αἰσθημα παρὰ μελαγχολίας, μὲ συνοδείαν ἐνὸς βαθύτατον ἀναστεναγμοῦ.

ΜΙΑ ΖΗΛΕΥΤΗ ΠΡΟΔΟΣ
ΤΟ «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»,
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Τὸ τρίτον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔτος ἀριθμῶν τοῦ ὑπὸ τὸν ἀντ. τίτλον κατὰ Κυριακὴν ἐκδιδόμενον ἐπίσημον ὄργανον τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας, ἢ σθεναρὰ γλώσσα τοῦ ὁποῦ προέκειται ζηλευτὸν ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ὑπερασπιζόμενους τὰ ἱερὰ καὶ ἑαυτὸν κλάδου, καὶ μαχομένους ἀνυστεροβούλως ὑπὲρ τῆς πάσης θυσίας βελτιώσεως του.

Θεωροῦμεν ἐπιτακτικὸν καθήκον μας νὰ ἐξάρωμεν τὸν βαρυσήμαντον ἀγῶνα τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος» καὶ νὰ ἀφίγωμεν θερμότητα τὸ χερί τῶν πρωταθλητῶν του διδασκάλων, οἱ ὅποιοι διαμορφώνουν τοὺς αὐριανούς ὑπερασπιστὰς τῆς πατρίδος καὶ νομοταγεῖς πολίτας.

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ δρ. 40.

Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ δρ. 65.

Γραφεῖα: Δελιγεωργίου 27Α Ἀθῆναι.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ»
Μηνιαῖο φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν Περιοδικὸν
Ἐκκλιφώρησε καὶ τὸ δεύτερον τεῦχος τοῦ ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ἐν Βόλῳ Συλλόγου ἐκδιδόμενου ὑπὸ πᾶσαν ἐποφὴν λαμπροῦ περιοδικοῦ μὲ πλὴν ποιικίαν καὶ ἐκλεκτὴν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν τῶν συνεργατῶν του: Α. Δ. Παπαδήμα, Νικ. Παπαγεωργίου, Τάκη Σαρακηνῶ, Μυρτιάτσας, Παύλου Μεχαρίδη, Μ. Φιλίππου, Ἀλκ. Θεοῦ, Π. Καλογερίκου, Β. Κόντη, Πέτρου Χάση, Ζ. Α. Κυρτσῶν, Ν. Γούτσου κλπ.

Τὸ Ἑλληνικὸν Θεάτρον θεωρεῖ καθήκον του νὰ συστήσῃ θεομύθια τὸ μοναδικὸν στὸν τόπον μας περιοδικὸν σ' ὅλους ποὺ θέλουν νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἀληθινὴν ἐκδήλωσιν τῆς φιλολογίας καὶ τῆς καλλιτεχνίας μας.

Συνδρομὴ ἐτήσια δρ. 100. Τιμὴ τεύχους δρ. 12.50. Ἡ ἐκδόσις τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ἀσφαλίσμενη γὰρ ἕνα χρόνον μὲ ἐμφυρόρησιν τοῦ «Συλλόγου Φιλοτέχνων» Βόλου.

Εἰδήσεις ἔργων εἶναι οἱ συνδρομηταὶ νὰ τὸ κάνουν μακροβόει.

«Ο ΚΑΘΕΡΕΠΤΗΣ»
Ἀγγέλλομεν τὴν ἐκδοσιν νέου ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο Καθερέπτης», εὐχόμενοι καθεὶς προκοπὴν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΟΔΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΑΦΙΘ. 2 (Πλατεία Βάτης)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐχόντες τὴν γνώμην, ὅτι δι' ἐνὸς τοιούτου πρωτοτύπου γραφεῖον θέλει συμπληρωθῇ σπουδαῖον κενὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου, προέβημεν εἰς τὴν ἰδρυσιν τούτου, μὲ τὴν μετοίτησιν τῆς ἀσφαλούς ἐνδοκμησεως αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ γραφεῖῳ θὰ ἐνεργήτῃ ἀντιγραφή θεατρικῶν ἔργων καὶ μερῶν ἐξ αὐτῶν, μὲ δορυγραφίαν, καλλιγραφίαν καὶ ταχύτητα ἀπαράμιλλον καὶ μὲ ὅλους ἐν γένει τοὺς κανόνας τῆς αἰσθητικῆς.

Εἰσὶν ἐν τῷ γραφεῖῳ ὑπάρχει καὶ δανειστικὴ βιβλιοθήκη, περιέχουσα πλείστα καὶ ἐκλεκτὰ ἔργα τοῦ παλαίου (μὲ γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ ἁπλῆτον) καὶ νέου ἑλληνικοῦ δραματολογίου, ὡς καὶ τοῦ ξένου.

Ἐν τέλει, προοίσις καὶ ἐνδοκμησεως τῆς ἐργασίας, θέλει λειτουργήσῃ καὶ μεταφραστικὸν τμήμα διὰ μεταφράσιν ἔργων ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, Γερμανικοῦ, Ἰταλικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ δραματολογίου.

Μὲ μετοίτησιν, ὅτι θέλει ἐπιστηρηθῇ ἡ καλὴ μας αὐτὴ προστάθεια, Διατελούμεν πρόθυμοι
ΓΕΩΡ. ΙΩΑΝΝΟΥ (ἡθοιοὺς)
ΕΥΘ. ΧΡΗΣΤΟΥ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΔΟΧΗΝΑ Τ' Ἡ ΣΚΗΝΗ

ΑΛΑΜΠΡΑ

Ἀ προβλέψαις μας ἐπαλήθευσαν. Τὸ «Μοντέρνο Σπίτι» τοῦ κ. Τίμου Μωραϊτίνης συνεπλήρωσε τὴν ἐκατοστὴν παραστάσιν μὲ τάσεις ἀπροσδιόριστου ὑπερβάσεως.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Παραστάσεις τοῦ θιάσου τῆς κ. Κυβέλης μὲ ἐκλεκτὰς παλαιὰς ἐπιτυχίας. Ὑπὸ μελέτην τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Χρυσὸ μου» ἔργον, περὶ τοῦ ὁποῦ πολλὰ τὰ καλὰ λέγονται.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Ὁ γαλλικὸς μουσικὸς θιάσος τῆς δ. Μάρθας Φερράρ ἔδωκε κατ' ἐλπὴν τὴν παρελθούσαν ἐδδομάδα παραστάσεις διαφόρων ἐλαφρῶν ἔργων. Ἡ συρροὴ τοῦ κοινῶ τῆς πρωτεύουσας ἦτο κατὰ πολλὴν ἀνωτέρα τῆς παρατηρηθείσης εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ θιάσου τῆς γαλλίδος καλλιτέχνης κ. Βέρας Σερίζιν.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Συνεχίζονται αἱ παραστάσεις τῆς «Γκαρσονιέρης» παλαιὰς ἐπιτυχίας τῆς «Νέας Σκηνῆς», τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Χρηστομάου.

ΚΥΒΕΛΗΣ

Ἦρχισε τὰς παραστάσεις τοῦ θιάσου τοῦ κ. Χρ. Νέζερ μὲ τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Με τὸ παρτὸν», νέαν ἐπιθεώρησιν τοῦ κ. Ἀντ. Βώττη.

Η ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

Ὁ θιάσος τοῦ κ. Γουίδη συνεχίζει παραστάσεις μὲ διάφορα ἔργα. Ὑπὸ μελέτην νέαν ἐπιθεώρησιν φαντασμαγορικὴν.

ΠΑΝΟΥ Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΥ
Διευθυντοῦ Ἑπαγγελματικῆς Σχολῆς Θεάτρου
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ἦτοι: Πῶς νὰ διαβάσετε, νὰ ὁμιλήτε καὶ ν' ἀγορεύετε τεχνικά.

Βιβλίον ἀπαραίτητον εἰς ῥήτορας δικανικούς, πολιτικούς, ἐκκλησιαστικούς, καθηγητάς, διαλέκτας, καλλιτέχνας τῆς σκηνῆς καὶ κάθε μορφωμένον ἄνθρωπον
Τιμ. Δρχ. 15

Ἀπευθυντέον: Πάνου Καλογερίκου
Ὁδὸς Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου 14-Δεξαμενῆ.

Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα: Ἐλευθερουδάκη, Βασιλείου, Ζηράκη, Δικαίου, Ἐστίας καὶ παρὰ τὸν συγγραφεῖ Ὁδὸς Στρατ. Συνδέσμου 14, Δεξαμενῆ.

ΚΥΡΙΑΙ,

Τὸ νέον καὶ τέλειον κομμοπώτηριον **Β. ΨΑΡΔΕΛΗ** μὲ πλῆρες προσωπικόν. **Ὁδὸς Πέτρα 7** (πάρουδος Φιλελλήνων) ἐνῶντι Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας.
ΚΟΜΟΙ

ΕΞΕΛΟΧΗ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΣ
τῆς ἱστορίας τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ θεάτρου
ὑπὸ Ν. Ι. ΔΑΣΚΑΡΗ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑπαγγελματικῆς Σχολῆς Θεάτρου ἀπὸ δρ. 12.50. Διὰ τοὺς κνύσιους ἡθοιοὺς δοχ. εἴκοσι πέντε.

Ὁ κ. ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς-ὀδοντίατρος, τῆς Σχολῆς Προσώπων, αὐτὴ ἐπαυκάμηναι ἐξ Εὐρώπης, εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον αὐτὸν πελατεῖαν, ὅτι ἐπανήρξαι τὰς ἐργασίας του εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου 42 Κλινικὴν του, ἐφαρμύζων νέαν ὁλοκλήρως συστήματα, κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν μέθοδον.

Λέγεται κατ' ἐκαστὴν 9—12 π.μ. καὶ 3—6 μ.μ. πλὴν τῶν Κυριακῶν.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

**Η "ΚΑΛΛΙΘΕΑ",
Ι. ΚΑΦΕΤΖΕΛΗ
ΕΝ ΜΥΤΙΑΝΝΗ**

Νεόδμητον — εὐάερον — εὐήλειον, εὐρεσκόμενον εἰς θέσιν μαγευτικὴν, ὑπόσχεται πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ἄνεσιν εἰς τοὺς κ.κ. πελάτας του.

Τὰ περισσότερα δωμάτια του—ὕπερ τὰ 40—εἶναι ἐφωτισμένα μὲ ἰδιαίτερον ἑκαστον κουζίαν.